

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

[ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ ΙΗ'. ΚΥΡΙΑΚΗΣ]

[(Β'. Κορ. θ'. 6—11).]

Τὸ καθῆκον τῆς χριστιανικῆς ἀγαθοποιῆας. Ἡ ἀξιωμα-
τος τοῦ ἐλεοῦντος προαίρεσις καὶ ἐνέργεια πολλὰ
πλεονέχως ἀμοιβομένη ἀπὸ τὸν Δοτῆρα παντὸς
ἀγαθοῦ.

« Ἀδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομέ-
νως καὶ θερίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐ-
λογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει ».

Μὲ πολλὴν ἀφθονίαν καὶ πλοῦτον χαρισμάτων παρουσιάζεται ὡς
βασιλεὺς τῶν ἐπὶ τῆς γῆς δημιουργημάτων τοῦ Θεοῦ ὁ ἄνθρωπος· στο-
λισμὸς ἐσωτερικὸς καὶ ἐξωτερικὸς θαυμάσιος, παρὸν εὐτυχὲς καὶ μέ-
λον μακάριον ἰδοὺ πράγματα πολὺ εὐκόλα διατηρούμενα καὶ ἀποκτώμε-
να διὰ τὸν ἀποφασίζοντα νὰ ἔχῃ θάρρος χριστιανικὸν καὶ γενναιότητα
καρδίας. Ἀλλὰ εἰς τί συνίσταται αὕτη ἡ γενναιότης ; καὶ τὸ θάρρος ; εἰς τὴν
ἀναγνώρισιν ἀφ' ἐνὸς ὅτι πᾶν ὅ,τι ἔχομεν εἰς τὴν ἀγαθότητα τοῦ Παναγάρχου
χρεωστοῦμεν καὶ εἰς τὴν ὑπακοὴν ἀφ' ἐτέρου εἰς τὸ θεῖον θέλημα, τὸ ὁποῖον
δὲν ἠμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν γνωρίζομεν. Ποῖος θὰ τολμήσῃ νὰ
εἴπῃ ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα τὴν καρδίαν του ν' ἀφήσῃ ὅπως σκληρυνθῇ
καὶ νὰ μὴ μεταχειρισθῇ αὐτὴν διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ πλησίον ; Καὶ
ὅμως αἱ σκληραὶ καρδίαι δὲν λείπουσιν ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτόν· ὁ πᾶσχων
καὶ ὁ ἀδύνατος καθόλου σπάνιον δὲν εἶνε πολλάκις νὰ μὴ συμπαθῇται
καὶ ὁ εἰς τὸ χεῖλος τῆς δυστυχίας εὐρισκόμενος νὰ μὴ τυγχάνῃ οὐδὲ
τῆς ἐλαχίστης ὑποστηρίξεως οὔτε τῆς πλέον παραμικρᾶς βοηθείας παρὰ
τῶν δυναμένων. Δὲν εἶνε τοῦτο ἀχαριστία πρὸς τὸν πολυεύσπλαχνον
Θεόν, ὅστις μὲ τόσῃν ἀφθονίαν ἐσκόρπισε τὰ ἀγαθὰ του εἰς τοὺς ἀνθρώ-
πους ; Παρακοὴ εἰς τὸ θεῖον θέλημα, ἐγωῖσμὸς σατανικὸς, ἰδοὺ τὰ χα-

ρακτηριστικὰ μιᾶς τοιαύτης τοῦ ἀνθρώπου ἀσπλάγχχνου διαγωγῆς. Πόσον ἐκπίπτει ἀπὸ τὴν πρέπουσαν αὐτῷ θέσιν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ τελειότερον τοῦ Θεοῦ δημιούργημα! Πόσον λυπηρὰ ὁ ἄνθρωπος μὲ αὐτὴν τὴν ἐνέργειάν του καταισχύνει τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ! Ἀντὶ ὡς νόμον τῶν πράξεών του νὰ ἔχῃ τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην, ἀντὶ τὸ καλὸν οὐχὶ πλέον ἐκ συνηθείας ἀλλ' ἐξ ἰδίας ἐκτιμήσεως νὰ καταντήσῃ ἵνα πράττῃ, ἀφοῦ αὐτὸ ὡς τὸ ἀγιώτερον διδάσκει αὐτὸς οὗτος εἰς ὅσον ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὴν περισσοτέραν ἐμπιστοσύνην καὶ ἀφοσίωσιν, αὐτὸς περιεφρόνησε τὰ πάντα καὶ τὸ ἰδικόν του κακῶς ἐννοούμενον συμφέρον ἠθέλησε νὰ ἐγκολπωθῇ. Ἀλλὰ καὶ ἐδῶ ἠπατήθη, δὲν ἐγνώρισε τὸ συμφέρον του, δὲν ἐτίμησεν αὐτό· εἶνε ἀνάξιον λοιπὸν δημιούργημα τοῦ Θεοῦ· ἅς παύσῃ νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Ὁ χριστιανὸς εἶνε προωρισμένος πρὸς βίον ἀνώτερον, εἶνε προωρισμένος ὅπως γίνῃ μέτοχος τῆς μερίδος τῶν ἐκλεκτῶν, τὴν δὲ διάνοιαν αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν πρέπει νὰ ἀγιάζουσι ἱεραὶ σκέψεις καὶ χριστιανικὴ προαίρεσις. Λαμπρὰν περὶ τούτου διδασκαλίαν μᾶς παρέχει καὶ τὸ σημερινὸν ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους Β'. ἐπιστολῆς τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἀνάγνωσμα. Δυστυχεῖ ὁ πλησίον μας ; ἔχομεν καθήκον ἀπαραίτητον, χρέος δῆλα δὴ τὸ ὅποιον δὲν ἔχομεν δικαίωμα ἵνα ἀποφύγωμεν, ὅπως μὲ ὅ,τι ἔχομεν καὶ μὲ κάθε τρόπον βοηθήσωμεν αὐτόν· ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη ἅς μᾶς κινήσῃ αὕτη καὶ μόνῃ εἰς τοῦτο χωρὶς τινος ἄλλης ἀφορμῆς. Τὴν στιγμὴν δὲ ἐκείνην, καθ' ἣν ἡ δεξιὰ μας χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τοῦτο ἡ ἀριστερὰ θὰ πράττῃ τὴν ἀγαθοεργίαν, μία καὶ μόνῃ ἰδέᾳ πρέπει νὰ μᾶς κατέχῃ, εἰς καὶ μόνος πόθος τό πῶς δῆλα δὴ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἀνακούφισιν καὶ παρηγορίαν τοῦ ἀδελφοῦ μας μὲ περισσοτέρας μας θυσίας. Ἡ διάθεσις μας καὶ ἡ ἐνέργειά μας αὕτη ἅς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι πιστῶς θὰ ἐκτιμηθῇ καὶ ὅτι ἀνάλογον ἐν καιρῷ τὴν ἀπ' αὐτῆς ἀμοιβὴν θὰ ἔχωμεν. Ἡ αἰωνία Δικαιοσύνη Ἐκείνου ἐπέβλεψεν εὐσπλάγχχνως εἰς τὸ ἔργον μας. Ἄς προσέξωμεν. Ὀλίγον ἐσπείραμεν ; ὀλίγον καὶ θὰ θερίσωμεν. Μιμηθῶμεν τὴν ἀφθονίαν τοῦ ἀγαθοδότου Θεοῦ. Ἄς εἴμεθα πλουσιοπάροχοι, ἅς μὴ διστάζωμεν, ἅς μὴ πολυσυλλογιζώμεθα τὸ καλὸν καὶ ἅς μὴ ἀναβάλωμεν τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ. Θέλομεν ἡμεῖς νὰ ὑποφέρωμεν ; ἢ πῶς

πλέον θὰ τολμήσωμεν νὰ ἐλπίσωμεν καὶ τὸν ἐπιούσιόν μας ἀκόμη ἀπὸ Ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος τὴν ὑψίστην ἀγάπην ἔδειξε δι' αὐτόν, τὸν ὁποῖον ἡμεῖς σήμερον περιφρονοῦμεν; Προσοχὴ εἰς τὰς πράξεις σου ὦ χριστιανέ, ἵνα μὴ αἱ φαινομενικῶς μόνον καλαὶ ἐξελεγχθῶσι καὶ ἀποδειχθῶσι κακαὶ καὶ οὕτως ὅχι μόνον χάσης τὸν μισθόν σου ἀλλὰ καὶ κατασχυνθῇς. Σκληρὸς πλέον καὶ ἀνελεήμων θὰ λάβῃς τὰ ἐπίχειρα τῆς ὀπισθοβουλίας σου, διότι αὕτῃ εἶνε γνωστὴ εἰς Ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν δύναμιν νὰ εἰσδύῃ καὶ εἰς τὰ μᾶλλον ἀπόκρυφα τῶν καρδιῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ ἐξετάζῃ τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν. Τί σέ ὠφελοῦν, ἀδελφέ, τὰ μεγαλοπρεπῆ μέγαρα τῆς φιλανθρωπίας, τὰ ὁποῖα μὲ πολλὴν πάταγον ἀνέγειρες, ἢ αἱ εὐχαὶ τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν, ποῦ μὲ πολλὴν καύχησιν εὐηργέτησες ἢ αἱ συχναὶ σου δωρεαὶ καὶ τὰ ἀφιερώματα, ὅταν ὅλα αὐτὰ ἔχουν σκοπὸν νὰ προκαλέσουν δόξας καὶ θυμιάματα, ἐπαίνους καὶ ματαιότητας, ὅταν ὅλα αὐτὰ ἀπὸ παντοῦ περιορίζονται μὲ ἐν κάλυμμα τὸ ὁποῖον ὁ ἐγωῖσμός σου ἐγέννησε; Τὸ ἐσωτερικὸν εἶνε σκοτεινὸν καὶ σέ καταδικάζει· ἀλλὰ πῶς τολμᾷς νὰ πιστεύῃς ὅτι διαφεύγεις καὶ τὸ βλέμμα Ἐκεῖνου; Χαμένοι οἱ κόποι σου, βλαβερὰ ἡ τοιαύτη σου ἐνέργεια, ἀλλοίμονον εἰς σέ διὰ τὴν θείαν κατάκρισιν· θὰ ἡμπορέσῃς ἐκεῖ εἰς τὸν Θεὸν νὰ μεταχειρισθῇς τοὺς ψευδεῖς τοῦ κόσμου ἐπαίνους καὶ τὴν φαινομενικὴν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ δῆθεν φίλων συμπάθειαν καὶ ἀγάπην; Σοὶ ἤρεσκον οἱ λόγοι τῶν πολλῶν κενῶν καὶ ματαίων, τὴν δὲ μᾶλλον εἰς σέ συμφέρουσαν συμβουλὴν καὶ προτροπὴν ἀπέκρουσες· ποίους λόγους ἀπιστίας εἶχες πρὸς Ἐκεῖνον; κατεχράσθης τὴν πολὴν του ἀγαθότητα καὶ δέν σε ἀξίζει ἵνα μετὰ τῶν φίλων του συγκαταριθμηθῇς διότι ἄλλως θὰ ἤθελες ἵνα καὶ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ᾗσαι σχετικὸς πρὸς αὐτοὺς «Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε, λέγει, ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων ἐμοὶ ἐποιήσατε». Ἀλλὰ δὲν κάμνει καλωσύνην καὶ ἐκεῖνος ὁ πλούσιος, ὁ ὁποῖος λυπούμενος καὶ αὐτὴν τὴν δεκάραν ἔστω καὶ ἂν αὕτῃ ἐξοδευθῇ διὰ τὸν ἱερώτατον σκοπὸν ἀναγκάζεται νὰ φανῇ πολὺ ἐλεήμων ἢ ἵνα ἀποφύγῃ τὰς κατηγορίας τῶν ἀνθρώπων ἢ καὶ ὅπως ἀπατήσῃ τὴν κοινωνίαν καὶ αὐξήσῃ τὰ συμφέροντά του. Διότι πῶς θὰ τολμήσῃ αὐτὸς, ὁ ὁποῖος παρακούει εἰς τὰ θελήματα καὶ προ-

στάγματα τοῦ Θεοῦ, τοῦ θέλοντος καὶ ἀπαιτοῦντος τὸν ἐλεήμονα εὐσυνείδητον καὶ χρηστὸν, ἐκμεταλλεύεται δὲ ἀθεόφοβα τὰς ἀδυναμίας τῶν περισσοτέρων, πῶς θὰ τολμήσῃ αὐτὸς νὰ ὑποστηρίξῃ ἐνώπιον τῆς θείας δικαιοσύνης διὰ τὸν ἑαυτὸν του ὅτι **ἀεδοκῶριπιδεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν** καὶ νὰ φαντασθῇ ὅτι ἡ **δικαιοσύνη** (ἐλεημοσύνη) αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀφοῦ ὅλος ὁ βίος αὐτοῦ εἶνε γεμάτος ἀπὸ σκληρότητας καὶ ἀρπαγᾶς, ἀπὸ ψεύδους καὶ πανουργίας, εἰς δὲ τοὺς ἀπογόνους του ὡς μόνην κληρονομίαν ἀφήνει, ἐὰν αὐτοὶ δὲν τὸν ὁμοιάσουν, τὴν σκοτεινὴν αὐτοῦ ἀνάμνησιν; τί δὲ ἐθυσταύριζε καὶ ἔκρυπτεν ὁ δυστυχὴς οὗτος ἄνθρωπος; ἤξευρεν ἄρα γε; Ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα ἐκ Θεοῦ μόνον δικαιούμεθα νὰ λαμβάνωμεν καὶ τοῦτο μόνον καὶ μόνον ὅπως μεταδίδωμεν αὐτὰ εἰς τοὺς ἀδελφούς μας, ἀγαθὰ, τῶν ὁποίων ἡ ὑπαρξίς καὶ ἡ ἀφθονία ἡ ἡ ἐξαφάνησις καὶ ἀπώλεια ἐκ τῆς θελήσεως Ἐκείνου ἐξαρτᾶται. Ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ θησανρίζῃ καὶ νὰ κρύπτῃ, νὰ ᾔῃναι σκληρὸς καὶ νὰ μὴ ἐλεῇ, ἀλλὰ πόσοι καὶ πόσοι σήμερον πλούσιοι, σήμερον εὐτυχεῖς καὶ εὐδαίμονες δὲν ἐστερήθησαν ὅλων τῶν ἀγαθῶν των καὶ δὲν ἔμειναν γυμνοὶ ἐκ πάντων! Ἄς ἐλεῶμεν ὅπως Αὐτὸς μᾶς διατάσσει καὶ ἃς εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει ἡμῖν ἐν τῷ φανερῷ. Ἀφοῦ εἰς Αὐτὸν καὶ μόνον χρεωστοῦμεν τὸ εὐχάριστον παρόν μας δὲν πρέπει ποτὲ οὔτε κἂν νὰ φαντασθῶμεν ὅτι θὰ μᾶς ἀφήσῃ ἐν τῷ μέλλοντι διότι ἐφάνημεν ἄξια τέκνα Του.

28 Σεπτεμβρίου 1903

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА

02/09/25

902713

НБ ОНУ